

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökök.

A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivatalban. Kérjük az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:

a háromhasos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszöri-
nél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beíratásért 30 kr.

Kiadóhivatal:

Plets Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beszkereken, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

Magyarország hölgyeihez.

Az utolsó években határainkon lezajlott véres harcok előjátéka folyt csak, midőn a 48-iki honvédek budapesti egyesülete elsősül a hazában felhívta Magyarországot lelkes honleányait a sebesültek részére tépésben, sebkötőkben segélyt nyújtani.

A török fajrokonaink sebesülteire részére érdeklődésünk érzetében lázas lelkesedés között megindult adománygyűjtés fényes eredményre vezetett; a nemes török nemzet könyek közt fogadta részvétünk e kifejezését, melynek tetemes pénzbeli értékét meghatványozta a gyorsaság, a kellő helyen alkalmazás és adományaink erkölcsi jelentősége.

Most, hogy a tragedia véget ért látszott, határainkon új rémes színjáték jelenetei ismétlődnek; az occupáló hadsereg, melynek legnagyobb része magyar, a melynek soraiiban önnön édes véreink, fiaink, testvéreink, barátaink vannak leginkább kitéve a csaták pusztító tüzeinek, a dicsőség csillagának sugarai nélkül, sebesültekben, rokkantakban, nyomorékokban napról-napra gazdagabb.

Magyarország leányai! Ne nézzük ez ismeretlen czélok érdekében indított harci kaland önkénytelen áldozatainak égő fájdalmát télenül; ne hallgassuk néma könyekkel szemünkben szívét rázó jankiáltásait, siessünk balzsamot csepegtetni sebeikre, küldjük el tépésünket, sebkötőinket elhagyott betegágyaikhoz. A nép, mely egy testvérnemzet irányában annyira kitüntette emberszeretét, saját vérenek hullása láttán érzéketlen maradni nem tud.

Az országos honvéd-egyletek központi választmányából a honvédmenedékház felügyeletére kiküldött bizottmány reméli, hogy hazánk leányai nem vonják meg részvétüket az osztrák-magyar occupáló hadsereg szerencsétlen sebesülteitől.

Minduntalan újabb és újabb ezredek

mozgósítanak s visznek a csataterre. — Magyarországnak már-már nem lesz vidéke, mely a mozgósítás által érintve ne lenne. A kit ma szeretők keblünkre ölelünk — holnap már — lehet a halál kemény tusáját vivandja. Magyar nők! Adjunk a sebesülteknek tápszereket, ó-bort, tégést; nekünk olcsó jószág az, nekik drágább az aranyal. Ki tudja, nem-e édes testvérünk, kedves gyermekünk sebeit enyhítik holnap velet?

Küldjétek adományaitokat tépésben és sebkötőkben avult, de tiszta vászondarabokban megbizottunkhoz Chorin Zsigmond 48/49. honvédhadnagyhoz, Budapestre váci-utca, 13. sz. alá. Adományaitokról pontos hírlapi kimutatást kaptok nyugtául.

Mi, a szabadságharcz öreg katonái, kérünk benneteket. A mi vérünk a függetlenség istenének hozott áldozat volt, vétek minden csöpp magyar vért most.

Közzük a sebeket! A honvédmenedékház rokkantjai szintén készítenek tégést, ha tiszta vászondarabokat ily czélra kapunk.

Budapest, 1878. augusztus 22-én.

A honvédmenedékház bizottsága.

A mozgósításról.

Az osztrák-magyar hadsereg mozgósításáról a Ludovica Akademia közlönye ma érdekes közleményt foglal magában, melynek érdeemes részét mi is átvesszük.

A Bosznia és Hercegovina megszállására kirendelt hadsereg ereje:
62 1/2 zászlóalj,
19 század,
9 lovasszázad,
22 üteg 124 löveggel,
vagyis kerekcsőben:
az élelmezési állomány: 89,000 ember,
28,000 ló,
a harcoló állomány: 62,000 ember.

A megszálló hadseregnek ezen ereje Bosznia-Hercegovina elfoglalására csak azon esetben lesz elégséges, ha a törökök a bevonulásnak ellen nem szegülnek és a minduntalan nyugtalanok lakosság magát a foglalásnak bekésségesen aláveti. Azonban alig tehető fel, hogy a megszállás, tekintettel az

ottomán kormány jelenlegi hangulatára, valamint a bosnyák kormányzók függetlenségi és kibágásokra irányuló hajlamára, csendben és véres összekocczanások nélkül lesz keresztülvihető. Bosznia és Hercegovinában ez idő szerinti török részről áll 25—30 zászlóalj nizam, redif és mustehafiz, vagyis mintegy 30,000—35,000 ember (a mustehafiz-zászlóaljak 1000—1400 emberből állanak), és a nem katonailag szervezett népfelkelés, a mely szintén nem lesz ki kevesebbet.

Ha ezen 50—60,000 fegyveres emberre menő tömeg — akár a konstantinápolyi kormány rendeletére, akár a nélkül — tettelesen ellenállana és ütközetre elegetedné, akkor magyar-osztrák részről a mozgósított 4 gyalog hadosztályt még legalább 2—3 hadosztályal, vagyis hozzávetőleg 25—30,000 emberrel kellene szaporítani, a kik már most készülségekben tartandók.

Ily eshetőséget szem előtt tartva, az osztrák-magyar kormány a megfelelő intézkedéseket meg is tette az által, hogy az Unna-Szávaalapon visszamaradó és hadi állományra kiegészített csapatok menetkészülségbe helyeztetek. E csapatokhoz tartoznak a horvát főhadparancsnokságban levő:

XXXVI-ik gyalog hadosztály (Schmigotz altábornagy Zagrabbán),

a 71-ik gyalog dandárral (Pistory tábornok, Zagráb),

a 72-ik gyalog-dandárral (Zach tábornok, Károlyváros),

(23-, 29-ik gyalog sor-, 16-, 53-, 78-és 79-ik gyalog tartalékekre stb.)

A vett értesítések szerint, a csapatok mozgósítása jelentékeny nehézségekbe és akadályokba nem ütközött. Mindamellet említes teendő néhány hiányról, melyek mint előfordulni szokott — egy, csak néhány év óta életbeléptetett vérszervezetnél, és működésre még nem alkalmazott gépezetnél kikérülhetlenek. Az osztrák sereg hadi készleteinek előállításában és a hadszínelhelynél való gyülekezésben szabatosság és gyorsaság által magát minden időben kitüntette. Ki nem emlékszik az 1854-ki mozgósításra, midőn báró Saffran őrnagy által a 8-ik Lajos főherczeg gyalogsereg az 1-ső, 2-dik, 3-dik, 4-dik gránátos és a pót-zászlóaljakkal vagyis 6 zászlóalj 8—10 nap alatt teljesen harcra készre kiegészített és felszereltetett. A csapatok mozgósítása és szállítása vasuton az 1859., 1864. és 1866-ik évi hadjáratokban remeknek és páratlanul mondható, ha tekintetbe vétetik, hogy akkoron még a jelenlegi meglévő vasutaknak alig 1/5-de létezett.

A mostani mozgósítás alkalmával tapasztalt hiányok a következőkben foglalhatók össze:

1. Hibának mondható, hogy tartalékezedek, a serezedek előtt mozgósítatnak. Csak az összes 80 serezed mozgósítatása és hadszerű alkalmazása után kellene a 80 tartalékezedet véglegesen hadiállományra helyezni. Tudvalevő dolog ugyan, hogy ez, ha nem így történt, nem a mozgósító terv, hanem a szervezésnek egyik hibája, miután egy béke idejében megállapított hadrend mozgósítás esetén önkényüleg meg nem változatható. Ezen hiányról egyébiránt csak azért tétetik említés, hogy e körülmény a hadügynek újabb, a különben is már eltelt tíz év után napirendre kitűzendő tárgyalásánál esetleg figyelembe vétessék.

2. Hogy itt-ott ugyanazon hadkiegészítési kerületnek egy sor- mint tartalékezedre egyidejűleg mozgósítatott, miáltal azon hadkiegészítő kerületek, melyekben a mozgósítás elrendeltetett, azokkal szemben, melyek a rendszeresített békeállományon felül még egy embert sem állítottak, rövidséget szenvedtek. Miután a megszállás időtartama általában előre meg nem határozható, a jelzett kedvezőtlen viszony annál érzékenyebb lesz.

3. A tartalékosok tetteles szolgálatra való behívásának a szükséghez képest a korosztályok sorrendjében — a legifjabbiktól kezdve — kellett volna történnie. Minthogy csak 3 zászlóalj álló serezedek és 2 zászlóaljból álló tartalékezedek mozgóva, a behívó rendelet nem valamennyi — hanem az illető hadkiegészítő kerületekben belül, csupán azon tartalékbeli korosztályokra lett volna kiterjesztendő, a melyek a mozgósított ezred hadi készülségbe való helyezésére szükségesek. Ez által a kincstár, a behívott, és mint számfellettiek és ismét szabadosgolt tartalékosok néhány napi élelmezéséről és az utiköltségek nem jelentékeny terhétől megkíméltetett volna.

4. A bevonult tartalékosok ruházata nem felelt meg mindentűt a várakozásnak; a társakból nyert kocsik minősége sem a tisztelket, sem a legénységet teljesen ki nem elégítette.

5. A Bosznia és Hercegovinába bevonuló csapatok elhelyezéséről csak az utolsó perczben gondoskodtak, a mennyiben sem sátrak, sem barakkok nem voltak, jóllehet a bevonulás lehetősége már három év óta fennáll és kétségkívül, hogy egy hadsereg, mely Bosznia és Hercegovinába bevonul, és az említett tábori kellekekkel nem bír, minden északban számtalan betegségeknek és járványoknak lesz álvatve.

A cs. és kir. megszálló hadseregnek fen-

TÁRCZA.

Egy kaland Korszika szigetén.

(Németből fordította Szandaváry E de.)

Másodnapra, midőn Ajáció városánál kikötöttünk, a tengeri védtőlésnél állva, azon pompás tengeröblöt szemlélgettem, mely valamennyi kejtasoktól a napolyihoz hasonlóan tartatik. De még Ajáció város fekvése is Nápolyra emlékeztet, és ha környéke nem oly komoly és homályos volna, és ha azon kopasz sziklák, melyek a várost minden oldalról környezik, barátságos kertekké változnának, és ha csinos vidéki házak és pompás márvány-paloták állnának a temetési kápolnák és család sirbaltok helyett, melyek szétszórva és homályosan a háttáj meggett emelkedő magaslatokról letekintgetnek, ezen összehasonlítás tökéletesnek nevezhető volna.

Nem messze azon helytől, ahol álltam, két kereskedő hajó horgonyt vetett. Én gyönyörködtem a kirakodó matrózok sürgés-forgásán, és nem vettem észre Lorló hajókapitány hozzámközeledését. Amidőn engem kéznél fogott, egy hölgyet mutatott, ki mellettem, körülbelül negyven lépésnyi távolságban, egy korszikai paraszt kíséretében ellovagolt. A hölgy egy elegans lovaglóruhát és egy korszikai mezzarot (fátyol) viselt. Kísérőjének felöltője egy rongyos könyökű zubbonyból állott, melynek eredeti színe többé felismerhető nem volt. Bal vállán egy hosszú fegyver csüggött, és piszkos derékszíjában két pisztoly volt elhelyezve.

„Nem volna-e kíváncsi, ezen hölgygyel ismeretséget csinálni?” kérdé tőlem a hajókapitány, egy született korszi, kivel az átutazáson át ismerkedtem meg.

Én a kérdésre nézetem és mosolyogtam. Bizony, gondolataimat körülbelül eltalálta. „Nem tréfálok”, mondá ő. „Ha önnek tetszik, hát tessék engem holnap egy vadászpartiera elkísérni, és látni fogja, hogy nem tréfáltam.”

Én a meghívást elfogadtam és az időt valamint a helyet összejövetelünkre elhatároztuk. Ezen párbeszéd után a tengeri védtőlést

a hajókapitányval együtt elhagytam, és felkértem őt, hogy vezessen Napoleon születési házához. Ugyanaz egy kis téren fekszik, mely Place Beticia-nak nevezetik. Azon szobának, melyben az arcolói, jeni és auszterliczi győző a világra jött, csak egyetlen egy ablaka van. A teremben, a többi között, a cherardi császár képe, valamint egyéb több tárgyak láthatók, melyeket a nagy korszi még mint ifjú használt. Habár ezen háznak a szokatlanság bélyege nincs felülve, azért mégis mindenki, ki azt meglátogatja, valami különös ismeretlen érzettel hagyja el. Ha valaki ezen nagy emberre gondol, zavarba jön, és nem tudja, sajnálja-e vagy irigyelje. A legkülönbözőbb ítéleteket döntötte felette az emberiség, de ezen dicsőségét még sem bírták tőle megtagadni. Ő azon csekélyszámú emberek közé tartozott, kiknek a gondviselés pályájukat már előre kijelölte, és ha az az ut, a melyen ő haladt, nem volt az igazi, ez nem is volt az ő hibája.

Amint ezen házból kiléptünk, a hajókapitány elvált tőlem. Én elhatároztam magam, még egy utat a városon át tenni, mely társadalmi élet szempontjából egy olaszországi városhoz sem hasonlítható. Ajáció város utcái nappal és éjjel minden órában üresek és komolyak, csak néhány henyé alakokat láthatni azokban végig lépdelni. Nem hallani azokban az öröm vagy fájdalom egy hangját sem, sem hangos beszédet, sem nevetgetést, sem éneket. Itt-ott láthatni nap közt egy ház vagy fának árnyékában egy csoport fellegyvezett, napbarnított alakokat kártyázni. Nem hallani annál semmi felkiáltást, semmi pert, csak ha a játékosok tübbe jönnek, ropognak a pisztolylővések, melyek mintegy a fenyegetésnek előre bocsátatnak. Este találkozhatsz sétálókkal, de ezek mind idegenek. A benszülöttek házuk előtt üldögélnék, és azon hallgatagság, mely tőlük megfigyeltetik, valami szokatlanságot rejt magában.

Másnap, a meghatározott órában, a hajókapitányval megjelentem, ahonnan nemsokára utnak indultunk. A nap egy felhőten égboltozaton emelkedett és a látókörön egy könnyű ködszegélyzet hirdette a meleg és tiszta napot. Amidőn a városi határt átléptük, egy hosszú gesztenyefasorba kanyarodtunk, mely posvá-

nyok közt volt ültetve. A hajókapitány igen tisztán jellemezte nekem a korszikaiak életmódját; felemeltette a szerencsétlen Vanina és durva Sampiero nevű férje szomorú sorát is; nyilvánította a Vendetta fölötti nézetet, mely, daczára a kormány szigorú rendszabályai mellett, még mindig fenáll, és évenként igen sok áldozatot követel a korszikai lakosságtól; dicsérte a korszikai költőket, kik oly pompás dallamokat írnak, és azon állításával zárta elbeszélését, hogy nincs ország, ahol a vadászat szebb, változatosabb és gazdagabb volna, mint Korszikaiban.

Épen, amidőn a hajókapitány elbeszélését bevégezte, egy alagút bemenetelénél voltunk. Itt emelkedett egy fekete, de már rothadt kereszt, melyet kövekből rakott piramidák és zöld vesszőcskékből alkotott műszakoscskák vetek körül. Nekem ez felűnt és felkértem kísérőmet e jelvények mijeletőségében magyarázatáért. Ő elmesélte, hogy Korszikaiban a legtöbb kerületben divó, azon helyen, a hol valaki elszerencsétlenül, vagy erőszak által vesztette életét, keresztet emelnek, és a mellette elhaladók kötelességüknek tartják, a kereszt mellé kövecskéket és faágcskákat rakni. Ezen szokás még a pogányság idejéből származik és a műszakoscska valamint a piramida, mely hosszabb idő múlva képződik, a meggyilkolt muchio-jának nevezetik.

„Tehát hagyjon minket egy Miatyánkot imádkozni azért, ki lelket itten kilehelte”, mondám a hajókapitányhoz: a kereszt jelét csináltam.

Ő példámot követte.

Mint egy jelre keresztelte pillantásom a bajtársamét, és egy szót sem tovább váltva, tova haladtunk.

Nemsokára vándorlásunk célján voltunk.

Korszika falui igen szabálytalanul vannak építve és a fensik csúcsán vagy a hegyaljon vannak fölvezelve. A falutér közepén rendszeren egy öregg makk- vagy egy hársfa áll, mely árnyékát egy nagy gránitvályura veti, melybe a vizet facsövek vezetik. E tér a faluslakosságnak gyűlőhelye, és egy ilyen fának az árnyékában igen gyakran a legfontosabb ügyek tárgyalatnak, de még farsangban tánczolnak is.

Minden nagyobb korszikai faluban két vagy három előkelő család lakik, kik ott egyszersmind mérvadók is. Ők maguk közt többnyire ellenségeskedésben élnek, melynek eredetét többnyire maguk sem ismerik. Minden ilyen családnak párthivei vannak a falusi lakosságnál, melyek veszély esetén, vagyonnal és vérral beállnak, és így nem ritkán történik, hogy egymást leküzdik. A házak, melyeket az előkelő családok laknak, tornyoknak neveztetnek, és galambházalakuak. Az ajtók igen keskenyek, és az ablakok lóhasadékokhoz hasonlóak. Az ajtó fölött egy erkélyféle létezik, amely alul kilyukasztva van, mint valamely szűrő, afölött meg láthatni otrombán kiverit paizsokat, melyek a család czimerét állítják elő. Ezeket, valamint az ablak szemöldéin, nem ritkán láthatni a golyók nyomait. Igen természetes, hogy az újabb épületek ezen építészeti modortól eltérnek, melyek azonban még nagyon gyéren találhatók.

Egy olyan középkori épület előtt mink megálltunk.

Az én bajtársam a kalapácsot egy érczelemzre ejtette. Egy tolatyú vonatot félre és egy napbarnított arcz jelent meg.

Minekutána a hajókapitány nevét megmondta, az ajtó megnyitott és mink a ház belsejébe hatoltunk. A lépcsőknél a ház gazdája jött elénkbe. Ő ennekelőtte Algériában szolgált. Századosi ranggal kilépett a hadseregéből és jelenleg leányával ezen úri házában éldegél, kit egyik lakszobájában előállított nekünk. Én benne azonnal arra a hölgyre ismertem, a kit nekem nappal előtt Ajációnál a hajókapitány mutatott. Ő nem volt azon vadászégek egyike, melyeket az ember Korszikaiban oly gyakran az úri házakban találhat. Az ő gesztenyeszínű fonnyott haja fején egy turbánt képezett, és így arca és homloka puha kerekdeded égezsza szabadon hagyta, mely oly csendes, felhőtlen és tiszta volt, mint az ég egy tavaszi reggelen; pompás karcsu testalkata, gyöngye eres halántéka és finom szabatos szemöldéi, melyek ábrándgazdagságot igéző széles hézaggal voltak egymástól elválasztva, csakis irigylendő volt. Öltözete igen izlésteltjes, de egyszersmind a legegyszerűbb is vala.

(Vége következik.)

nebb részletezett hadrendje július hó elején, azaz a csapatoknak békeállomáshelyeikről történt kiindulása előtt felelt meg a valóságának, miért is közlését helyén valónak találjuk; tartózkodunk kell ellenben — könnyen eltalálható okokból — a Horvát-, Szlavon- és Dalmáciaországokban, valamint az Unna-Száva-vonalon hadászati felfejlődött és harc közben álló, illetőleg már átkelőkben lévő cs. és királyi megszálló hadsereg ez időszaki felállítására és állományviszonyainak közzétételéről.

Postai közlekedés Bosznia felé.

A magyar királyi belügyminiszter f. évi 3044. sz. alatt a következő köriratot intézte valamennyi törvényhatósághoz, a mozgósított hadsapatokkal való postaforgalom tárgyában.

A cs. és királyi közös hadügyminiszterium folyó évi július 27-én 2257. szám alatt az összes főhadparancsnokságok és katonai parancsnokságokhoz a következő rendeletet intézte. A mozgósított hadtestek és megszálló csapatokkal való posta forgalmat szabályozó rendelkezések határozatok az alárendelt területen tudomás és mihez tartás végett közzéírni teendők:

1. A mozgósított felsőbb parancsnokságoknál a cs. és kir. hadsereg szervezeti szabályai értelmében felállított tábori posta intézelek, mielőtt a cs. és kir. katonai csapatok a birodalom határát átlépik, azonnal megkezdik működésüket. Gondoskodva van, hogy a posta összeköttetés a távponalokon a szükséghez képest eszközöltesse.

2. A posta díjmentesség a cs. és kir. tábori postákra nézve fennálló szabályzat 3-ik §-a értelmében a 13-ik hadtest és XVIII-ik gyalog hadosztálybeliek, továbbá Brod, Gradiska, Cattaro és Castelnovo, valamint az ezekhez tartozó erőseket megszálló csapatok minden arra igényt jogosult személyeinek megadatik. Sem az azokhoz címzett, sem az azok által küldendő egyszerű levelekért postadíj nem fizetendő. Ezen levelek súlya azonban 70 grammot meg nem haladhat.

Ajánlott levelek a tábori posta által nem szállíthatók.

3. A szállítványi postaforgalom az említett szabályrendelet 5-ik §-a értelmében egyelőre csak pénzküldeményekre szorítkozik, azonban mielőtt a körülmények megengedik, 2 kilogramm súlyig terjedő teher szállítványok engedélyezése elrendelendő s ideje korán közzéírni teendő.

4. A szállítványi küldeményekért a fennálló belföldi szállítványi árjegyzék szerinti díj fizetendő.

A 13-ik hadtesthez tartozók részére való küldeményekre nézve a brodi postahivatal, a XVIII. gyaloghadosztályhoz tartozókra nézve pedig az imochi-i postahivatal szolgál díj határpontul.

A tábori posta területből a belföldre vagy távolabb küldeni szándékolt szállítványoknál a postadíj olyképen állapítandó meg, mintha azok a nevezett díj határpontokon adattak volna fel.

Küldeményekért, melyek a tábori postaterületen adnak fel, és melyek rendeltetési helye szintén a tábori postaterületen van, az 1-5-ös fokozati tétel szerinti díj fizetendő. Gradiska, Brod, Cattaro, Castelnovo és azokhoz tartozó erődöket megszálló csapatokhoz tartozó személyek részére szóló és ezek által feladandó küldeményekért a feladási hely illetőleg a határpont és rendeltetési hely közötti távolság szerint kiszabadandó díj fizetendő.

5. A tábori posta által szállítandó küldemények czímén a kézbesítés lehetővé tétele céljából a hadsapat vagy intézet parancsnoksága, a hová a címzett beosztva van, pontosan kiteendő (lásd a cs. és kir. tábori postákra vonatkozó szabályrendelet A mintáját) hadtest illetőleg XVIII-ik gyalog hadosztály megjelölésébe azonban elkerülhetlenül szükséges. Miről a törvényhatóság tudomás és ezen szabályoknál a hatósága alatti területen leendő közzététele végett ezennel értesitem.

Budapest, 1878. évi aug. 15-én.

Tisza, s. k.

Mehadia Herkulesfürdő.

Augusztus 20-án 1878.

Tekintetes szerkesztő ur! Lapjának 30-ik számában július 9-éről keltezte „Igazmondó” aláírással egy értesítő levél tételt közzé, mely levélben kiemelve lettek, habár talán nem érdemelt kiemelttel, mindazon tényezők — kiknek működési és hatáskörüköz tartozna a fürdő belviszonyaira felügyelni, s a társas élet és összetartás előmozdítása által a fürdőt, az itt mulató vendégekre nézve kellemetes tartózkodási helyülé alakítani.

E cikkben különösen a hazafiatlan fürdő-gondnok magaviselete esetet tettem híven és mindenkinél akadhat védelmezője, s így akad nekik is, — és pedig egy tekintélyes ur személyben. Mi ok nélkül nem tartanók jellemes dolgoknak megtámadni valakit, s nem is hisszük, hogy jellemes ember ily szerepre vállalkoznék. De amint nem tartanók helyesnek, sőt kárhözvontatónak a mondottakat, épen úgy helyesnek, ha valaki a közönség érdekében nyilvánosan sikra lép a visszaélések megszüntetése tekintetéből.

Az „Igazmondó” is akként cselekedett. Nyilvánosan megírta, hogy a Herkulesfürdő ezzel a gondnokkal nem fog emelkedni, a gondnokot magyarellenessé tette fel, stb.

A fürdő-gondnok ur kitűnő védelmezője nem csafolta meg a védenze ellen felhozott vádak, de egy ügyes kerülővel, a fürdő-gondnok muljáról és jelleméről hoz dicsádatokat. Mi is tisztelettel viseltünk a fürdő-gondnok ur mulja iránt, s ez értelemben nem

is támada őt meg senki sem. Ami a gondnok urról elmondottak, az mind oly tény, melyet megczafolni akarni lehetetlenség.

A fürdő-gondnok ur magánjelmét s mulját senki meg nem támada, de mint fürdő-gondnokot állásának betöltésére képtelennek tartjuk, mert eltekintve az előbb felhozottaktól, sokat árt a fürdő jó hírnevének az által, hogy a külsin előmozdítására mit sem tesz, úgy, hogy például az ezelőtt jókárban volt setautak ma elhanyagolva, s mindenütt mindenben láthatók a hanyatlás nyomai.

Még csak egy körülményt kívánok kiemelni, és ez irányban az illetékes felsőbbség figyelmét felhívni; — ugyanis évek óta minden nyáron itt tartózkodik egy híres magyarevő borbélylegényből doctorra változott iparlovag, bizonyos Popovicium, ki hazaelenes üzmeit s igazságait szabadon folytatja, s ezen felül a fürdő jó hírnevét is tényleg compromittálja az által, hogy charlatán szereit oly drága áron akasztja az idegen betegekre, kik üdülést jöttek keresni a hatásos fürdőbe, miszerint ezek pénzükből csakhamar kiforgatva, a fürdőt eredmény nélkül kénytelenek elhagyni. — Popovicium borbély pedig borotváló mester-ségét nagyon is érti, és ha agensei — pedig ilyenek sokan vannak — az áldozatot elcsipik, akkor aztán a szegény áldozat testileg és vagyoniag tönkre tétetik, s mind ez a fürdő jó hírnevét rongja, s a magas kincstár által ide kinevezett szakavatott, a kitűnő képzettségű fürdő orvost is compromittálja, mert az idegen nem ismerve a viszonyokat, a fürdőt, s az itteni orvost okozza, hogy baján nem segít, de erszényét kiürítette. Ez is a fürdő-gondnok hibája, mert ő gyűlölvé a testestől, lelkestől magyar fürdőorvost — azt háttérbe szorítani igyekszik, míg ellenben Popovicium uramat pártolva, ennek emelésére mindent elkövet.

Ime ilyenek az állapotok a Herkulesfürdőben, pedig hát e fürdő világhírű szép vidéke, fekvése, hatása és fényes építkezése folytán is megérdemelné, hogy a magyar közönség jobban látogassa, de ez csak azon esetre történhetik, ha a magyar közönség honn érzeni magát, s nem kénytelenek látni a nemzet elleni törekvést.

Ismétellen felkérjük tehát a magas pénzügyminiszter urat, terjessze ki e fürdőre figyelmét, távolítsa el a mostani fürdő-gondnokot, s nevezzen ki egy olyan egyént, ki jó magyar, s e fürdő igen is magyar jellegűvé, azaz kedves tartózkodási helyülé változtatni képes legyen, s még ezen felül megmutassa, hogy a fürdő magyar jellege nem akadályozza a világ fürdővé emelkedést.

Sincerus.

Üszög, rozsdá, kőd.

Napirenden lévén az üszög elleni óvszerekről s ez okozta bajokról beszélni, egy kis tapasztalatom közlését vagyok bátor becses lapjába ajánlani.

A földjeiket sokféleképen használó, jólmivel, jó erőben tartó gazdáktól mindig ritkábban hallunk panaszt, s ha panaszoknál is egy általános elemi csapás alkalmával, hogy ők is sujtattak, dacára empiricus és theoreticus módon folytatott gazdálkodásuknak az elemi csapás által, kérdésünk, vagy talán lehet betekintésünkre gazdaságuk természetére, azt fogjuk tapasztalni, hogy ők nem annyira sujtattak, mint a kevésbé körültekintő szomszédjaik. Ennek bizonyosságát látam pár évvel ezelőtt, midőn a rozsdá vált országos csapás; u. i. erőteljes földben, mely jól volt munkálva, melybe a vetés egészséges, érett, kifejlődött maggal történt, a rozsdá nem tett oly kárt, mint az elhanyagoltabbokban.

Vegyük az ember életét. Egy bizonyos korig él, de bár mily jó ápolásban részesüljön a test, felmondja szolgálatát, hiába küzdene a természet rendje ellen. Ha időelőtt vész el, mindig szerzett, vagy csirában nem fojtott baj következménye ez.

A buza aratásig él mint növény, ha időközben éri valami, hogy idő előtt vész el, akkor az ápoló a bűnös és önmagának tulajdonítsa a kárt.

Előre bocsátottam, hogy a rozsdának ellenszerül, vagy legalább is hogy kisebb kárunk legyen általa, a jó erejű földet, vetőmagot, vetést és mívelést tartom.

Folytatom a ködnél, mely a lapályos, nagyobb folyamok mentén terülő gazdaságokat látogatja; itt is a jókora vetés, hogy erőteljes legyen a növény mire a baj éri, egyike a főtényezőknek, de nem volna tán czélnélküli kísérlet egy physikai erőtény felhasználása — mint használnak ezt a kései fagyoknál, tűzrakás által, gyümölcsösökben, szőlőkben!

Nem lehetne-e kísérletet tenni, dynamittal vagy egyéb robbanó szerrel, a köddel fenyegető reggeleken, a bevetett terület különféle pontjain előkészített aknákkal, mely a levegőt rázkódtatván, felszállásra kényszerítene a káros párat? Mondják gazdáink, hogy csak a lassan leereszkedő köd ártalmas! Nem idézne-e elő egy nagyobb levegőrázkódtatás légvonatot, mely segitene a gyors elszállást? Seles időben még nem volt köd.

Legyen e gondolatom találmára kimonodott, de kísérletet tenni volna érdemes tenni. Ez idén is meglátogatott minket a köd, s laza lapályos földjeinken, araszos kalászu buzánkat meddővé tette. Egy napi cséplés nem képes a gép mellett foglalkozó munkást fizetni. Ami szem van, az is töpött ocu.

Ami ellen azonban ez idén az egész ország panaszodik, az a csapás: üszög. Egy része a gazdáknak, hivatkozva a buzapánczolásra, s ennek különféle mértékben való használati módjára, határozott boldogulását nyilvánítja.

Testvérbirtokok kibérléséről hozva példát, kitünteti, hogy az egyik felén lévő bérlő, ok-szerű pánczolás alkalmazva üszög mentessé tette termését, míg a másik bérlő figyelmeztetések dacára sem pánczolt, s buzája üszögös volt nagy mérvben.

Kérdés itt, vajjon a nem pánczoló bérlő, miután e kis fáradságot állította tenni, nem mulasztott-e a föld egyébkénti elkészítésében is nagyokat?

Szomszéd-birtokosom gazdálkodását is felhozom példál; ez szépen míveli földjeit, gazdagon tartja a talajt, vannak jó földjei, s ez idei termése, mint itt mondják: agyon-mívelése a földnek következtében, üszög-mentes, de gyenge. A kezem alatt lévő birtok két külön járásban egész különböző talaj-minőségű, egyike ezeknek 14 év óta házilag kezelt, gyenge talaju, de bő erőben lévő, a másik rész erő mívelésű, 2 éve házilag kezelt, jó földek, de 15 évi bérlet után gyenge erőben lévő. Ezekből akarnék kis példát hozni az üszögre vonatkozólag, beleszöve nem az előtti gazdálkodási állomásaim tapasztalataiból. Az 1877-ik évi termésem igen bő volt, minden tekintetben kielégítettek a kalászosok, elég takarmányom termett, csak tengerim nem sikerült az utóbb említett birtokon, tulajdonítam azt a nyers földnek, mely a bérlő kezei alatt kapát, vagy ennek helyében kapás mívelést gépekkel nem látott.

Buzám az 1-5-ös birtokon szép, súlyos, üszögmentes volt, a 2-ik részen elég sok, súlyban gyengébb, üszögös is, de eltűnő kis mérvben; 1877. őszén a nagy szárazság következtében felét a vetőmnek végeztem szept. 5-ig, a másik részt csak okt. 15-én kezdtem, mindenik birtokon pánczolás nélkül vettem a legszebben elkészített magot, erőteljes ugarolt vagy trágyás takarmányföldekbe.

Mig a korai vetésem a legszebb képet tüntették elé, addig a késeiek még april végén is rozszak voltak; erős fogosolás alá vettem őket, s május eleje kiegyenlített buzámait, a jó erőteljes agyagos föld is elérte a homokos kinézését, s nyugodtabban néztem a fejlődésre. A hideges azonban nyugtalanítottak, a kalász hányák ideje megjött, a fogosolt buzák (ezek voltak a későbbi vetések) erős sást hajtottak, de még mindig nem találm hasban kalászt.

A korai vetésből 2 tábla dülni kezdett; birkát későn volt ráereszteni, s így én május 6-án a dült sásu buzát sarlózatni kezdtem, mi megtartott 3 napig; ez idő alatt melegebb időjárást kaptunk, a buza kalásza toltta magát kifelé, s abba kellett hagynom a sásolatást, az egyik sásolandó tábla egészen végezve volt, a másiknak fele lett meg.

Bekövetkezett az idő, midőn a gazda az üszögöt keresi, s mindenfelől volt a panasz üszög ellen. Megjártam buzámait, s örömmre nem találm sehol üszögöt. — Gondolkodóba ejtett ezen körülmény, mert a legjobb föld-dekbe vető szomszédjaim, pánczolás dacára üszögörl panaszoknál, hasonló föld, hasonló mag, minden időponi vetés, egyező az enyémmel is, csak egy pont maradt különbség, a sásolás, mely amazoknál nem volt szükségesnek látszó s nem tétetett.

Ekkor eszembe jutott az évek előtti tapasztalásom, hol hasonló körülmények közt volt üszögös buzám és üszög nélküli is; de akkor pánczoltam, s így a kevésbé figyelmesen pánczolásnak alávetett vetőmagnak tulajdonítam az üszögörl nem egészen ment táblák természetét. Elővettem a vetési kimutatásokat, a tábla előveteményeit, s összehasonlítam a természet kimutatásokkal; az észrevétel rovatok adtak némi támpontot vélekedésemnek, megmondták a vetés napját, időjárást, a termelési kimutatás pedig megmondta, hogy melyik buza volt tarlózva, vagy legeltetve s melyik volt üszögös. Kimentem most ismét, újra megjártam a táblákat s megerősítve találm fellelésemet, melyet másodízben igazolva találm, de előbb kimondani nem mertem, miután az egyszeri tapasztalást nem gondoltam elég feljogosítósnak.

Összevettem röviden észleletem lánczolatát. Tapasztaltam, hogy buzámiban annál kevesebb az üszög, mennél korábban s mennél erőteljesebben tartott s mívelt talajba vetetem, s a legeltetett vagy tarlózott buza volt az adott körülmények közt a legmentesebb az üszögörl.

Az 1877-iki őszi vető volt az első, midőn nem pánczoltam semmit, s az 1878-iki aratás azon táblákról adott üszögmentes buzát, melyeket sásoltattam.

Az egyik tábla sásolva volt egészen, üszögmentes egészen, elővetemény takarmány bukköny trágyába, korai szept. 4-iki vetés, szép mag, pánczolatlan.

A másik táblának fele volt sásolva, itt semmi üszög sincs, másik fele nem volt sásolva, itt van üszög. Fekete ugar trágyázva, szept. 3-iki vetés, mindkét tábla könnyű fekete homok.

Ha már most összevetjük az üszög fejlődési idejét, az üszögre nézve kedvező esélyeket, az idek különösen kedvező időjárást mindennemű gombanövényekre, azon következtetésemet lehet alappal bírónak elfogadni, hogy a sásolás a nem pánczolt buzát tetheti és teszi üszögmentessé, ha az jó földben természetű buzán, kellő mérvben eszközöltetik; mert: a gomba-növényeknek éltetője a hűvös légvonat nélküli borus időjárás, a pincelevegőhöz közel álló légmérséklet. Láttam buzakalászatokat, melyek csak részben voltak meglepve az üszögörl, de mindig a felső fokok szemei voltak meglepve, vagy az egyik oldal egészen, míg a másik oldala a kalásznak vagy az első része ép szemeket mutatott. A buzakalász, midőn a szárból kijön, már fel-

mutatja az üszögöt, s üszög nem fejlődik a szabadba kibujt kalászbán.

Ha már most elhísztem a látottakat, hogy a vetőmagon, görcső segítségével, az üszög-csírákat észlelhetni, s elhísztem, hogy a kékkő általi pánczolás ezen csírákat elfojtja, tenyész-képtelenné teszi, vagy nem pánczolás esetére, ezen csírák a vetett buzából fejlődő kalászt elronthatják, a fent előadott észleleteimből is lehet merítenem azon következtetést, hogy midőn én azon buzákat sásolom, melyek buja tenyészteték által a megdüléssel fenyegetnek, egyúttal elősegítem a szárbán lévő gyenge kalász kibujását, megszárdítom a fuladt levegőörl. — A tenyészletnek meleg nedvesség és világosság a főfeltétele; hogy nem inkább volna ez a nemes buzanövény kalászának, fejlődésének feltétele; kevésbé lehet ez feltétele a pinczékben tenyésző, s fuladt magas fak alján élő gombáknak, melyek a buzatermő síkságot csakis mint pusztító ellenségek lepik meg. Gazdatársaim elé tárom észleletemet, de kinyilatkoztatom egyúttal, hogy bár a pánczolás nem találm minden körülmények közt mulhatlan szükségesnek, — mégis, inkább fogom azt gyakorolni, mig nem egy határozó szó fog dönteni, s elfogadva lenni általános ellenszerül az üszög ellen.

Végül még megjegyzem, hogy a két év előtt visszavett bérbirtokon egyik tábla kései vetés, melyet a köd ellepelt, fekete ugarba vetett buzámiban volt üszög; a föld ugynevezett hani gyeptörés, igen könnyű fekete homok, lapályos fekvéssel.

Bekeltfa, 1878. július 31-én.

Nagy Elek, urad. intéző.

Az ebek veszettségéről.

A szajnai kerület egészségügyi bizottsága Bouley és Proust állatorvosok szerkesztése nyomán egy hasznos utasítást hozott a francia közönség tudomására az ebek veszettségéről, melynek rendkívüli fontosságáról meggyőződhetik olvasó közönségünk, midőn tudatjuk, hogy csak Párisban a jelenlegi hőség ideje alatt 10 ezer ebet lőttek és utóttek agyon, melyeken a veszettség nyomai valának észlelhetők. Mi átvesszük e hasznos közleményt, tudván, hogy általa sok bajt hártatnak el magukról hasonló körülmények között azon olvasóink, kik figyelemmel követik a felállított utasításokat.

1. Minden eb, mely szokása ellenére buskomorra válik e mardosi kezd a nélkül, hogy erre különös körülmény szolgáltana okot, különösen pedig akkor, ha oly személyeket támadna, kik különben egy korben voltak vele.

2. Minden olyan eb, mely az útjában álló tárgyakat megmarja, személyeket megáradja a nélkül, hogy erre ingerelje volna, szinte a veszettség bélyegével illethető.

3. Továbbá az olyan ebek, melyek köszálás közben valaki által felkarolva ápollattak és az ápolás ideje alatt komor morgó természetet vettek fel, szintén a veszettség jelével illethetők.

A veszett eb által marott seb rendesen égettetni szokott, és ez az egyedüli legbiztosabb gyógy mód, csak hogy minél hamarabb kell azt eszközölni.

Minden vas közül a veres a legalkalmasabb e célra, és a fájdalom annál kisebb, minél nagyobb hősegre van melevítve.

Mig a vas melegszik, czészerű a sebet szorosan alá és körül kötni valami szilárd kötélekkel, és a kibugyanó seb belsejéből minden nedves folyadékot kitisztítani. — Czészerűen tesz e célból az, ki az így átkötött sebet folytonosan mossa valamely folyadékkal.

Nem csak minden a veszettséggel gyanúsított eb, hanem minden más állat is, melyet valamely veszett eb megart megsemmisítendő.

Veszélyes esetben, vagy halál következtében a veszett eb tulajdonosa kérdőre vonható és esetleg meg is büntetendő (a büntető Codex 319. 230. 459. és 138. §§. értelmében.)

A veszettség kezdetekor az eb kedélyhangulata megváltozik. Szomoror lesz, hallgatag, keresi a magányt és a legelrejtettebb zugokba rejtőzik. De nem sokáig marad egy helyütt; nyugtalan, izgatott, föl s alá jár, lefekszik majd felkel, keres, lábaival kaparál, mozdulatai, arckifejezése néha elárlújak, hogy látványokat észlel, mert a levegőbe kapkod és mardos, fel-fel ugrik, üvit, mintha valami ellenség előtt volna. Tekintete változó, néha néha vad kinézésű.

Hanem ezen állapotban még nem támadja meg az embert, jelleme még ugyan az mint volt az előtt. Tanulékony, alázatos, engedékeny, néha vigás jelét is adja, mely arczának a szokás szerinti kifejezést kölcsönzi.

A veszett eb nem irtózik a víztől ellenkezőleg nagyon is sóvárog utána és iszik annyit, a mennyi csak belé fér, és midőn már nem képes inni, orrát egészen bele dugja a vízbe, és igyekszik a vizet is megmarni.

Tehát a veszett eb korántsem vizerülő. — És így a víziszony korántsem jele a veszettségnek.

A beletség első korában a veszett eb nem utasítja vissza az ételt, sokszor mohóbban eszik mint közönségesen.

Midőn a marási düh megszállja, e természetének minden áron eleget tenni igyekszik, és előbb élettelen tárgyakon gyakorolja, mint kapufákon, butorokon, eltéli a szöveket, szőnyegeket, lábbelieket, megessi a földet, szalmát, szénát, gyomrát mindennemű töredékekkel megtölti, melyek fogai közé kerültek.

A habzás sem általános ismertető jele a veszettségnek, mert szája néha habos, néha száraz. Sokszor jelt ad a veszett eb azon fájdalomról mit érez a torok közelében, a

menyiben első lábaival gyakran végig simit nyakán.

A veszett eb hangja folyton változik, majd ugat, majd morog, majd üvit, majd sziszeg, majd rölög.

Teljesen érzéketlennek látszik minden külső benyomás ellen, az ütés, a sebzés, egyáltalában semminemű bántalmazás nem mutatkozik, hogy hatással lenne rá.

Van eset reá, hogy az eb saját magán ejt sebet, mielőtt körülvevőkre iramodna.

A veszett eb leginkább haragszik saját fajabelire, — hasonlóképen ugyanazon állatok, melyek a veszettségbe estek, a kutját egyáltalában nem szívelhetik és jelenlétét azonnal észre veszik.

A veszett eb elhagyja tüzhelyét, kóborol több napon át majd zárándoklásból visszatér és leggyakrabban gazdája közelében mulik ki.

Midőn a veszettség legmagasabb fokán van, az állat vad kifejezésen észlelhető, és marási vágya, melyet leginkább saját fájára irányít, leginkább megmutatja.

Marási dühét kielégítve kimerültségbe esik, és ingadozva jár-kél, farka csúng és feje lehanyatlak, szemei tekintete kétes, keresztbe menő nyelve elő csúng, kékes és poros, ezen állapotban már nem igen mardos, de mit utjában ér még is megtámad. „Párisi Lapok.“

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Török-Becse, aug. 27.

A török-becsei szűkebb képviselőválasztás.

Alig volt az országban mása a Török-Becsen megejtett szűkebb képviselőválasztásnak, mert itt lelkesedés, izgatottság, majdnem naponként megújítja együtt járt. A képviselőjelölt, s most már megválasztott képviselő, saját érdeme, hogy pártjának tagjait annyira birta lelkesíteni, hogy ezek egész odaadással küzdöttek mellette, s végre is győzelemre segíték. Nem hagyhatom említés nélkül szerb testvéreinket, a kik szintén tömegesen sorakoztak Rohonczy zászlója alá, megmutatva azt, hogy velünk testvéri egyetértésben hajtanak elni.

Rohonczy Gedeon tehetséges fiatal ember, a természetből roppant ügyességgel megáldva, a mellett kitartó szorgalmu s megnyerő szívélyes módora által vihathá ki csakis azt, hogy minden egyes választója majdnem becsületbeli ügynek tartotta, hogy jelölje megválasztassék.

A ki a választás reggelén a városban megfordult, előre sejtette, hogy Rohonczy pártjának győzni kell, mert azt a lelkesedést, azt a sürgest-forgást, a mit Török-Becse városának egyes választói véghez vittek, az, őszintén, határos volt a csodával.

Vegyük először Rohonczy pártjának impozans bevonulását, melyet a lelkes fiatal gróf Karácsonyi Jenő vezetett. Ily fényes bevonulás megilletett volna egy főherceget. A fiatal gróf ötös fogata előtt egy telivér szurke ménen egy diszmagyarba öltözött ifju, kezében nemzeti zászlót, lovagolt, ezt követte több ur lovas, ez után több ur négyes és kétes fogat; a kocsik száma mintegy 65 lehetett. Midőn ez impozans menet a társaskör épületéhez érkezett, Török-Becse szép hölgyei virágokkal árasztották el a képviselőjelöltet, ki a fiatal gróf kocsijában foglalt helyet, és a grófot, kit a kitüntetés méltán megilletett, mert a diszes bevonulás oroszlan része az övé. A fiatal gróf igen helyesen fogja fel helyzetét, neki a közügyekben leintés részt kell venni, erre bivatva van, szereszkedő szívélyes módora pedig őt meggyékben nemsokára igen népszerű emberré fogja tenni. Első megjelenése közöttünk igen sikerült, kívánjuk, sőt óhajtjuk, hogy a többi minél előbb kövesse ezt.

A szavazás alatt, a többség hol itt, hol ott mutatkozott. Az elnökséget Istvány István, szokott hideg modorával részrehajlatlanul vezette, sőt el kell ismernünk, hogy elnöki tisztében annyira ment nála a lelkiismeretesség, hogy ha kedvezményben részesült a két jelölt közül valamelyik, az bizonyosan nem Rohonczy volt. Delután két óra tájban gyéren jelentkeztek a szavazók, s ezért az elnök kijelenté, hogy pontban 3 órakor be fogja zárni

a szavazást. Nem kellett egyébb, mind a két párt kortesei kocsikra ültek s úgy hordták a szavazatokat. Trifunacz Mladen pártjának emberei is, kik már ekkor néhány szavazattal kisebbségben voltak, minden erejüket felhasználták arra, hogy a szomszéd Frányova községből még szavazatokat szerezhessenek. De hiában volt minden, a kitűzött határidő lejárt, Rohonczy pártja, ki 19-el többségben volt, nagy larma közt követelte az elnöktől, hogy a határozatot mondja ki, miután a három óra lejárt. Az elnök mindannak daczára, hogy a nagy tömeg erősen követelte a képviselő nevének kimondását, még néhány percig várokozott, de végre is engedve a törvény és a nagy tömeg követelésének, három óra és hat perczkor kimondotta Rohonczy nevént megválasztott képviselőjét. Az elnök kijelentését egy eget rázó éljen követte, s a választók megrohanták a jelölt lakását, jelöltjüket vállalkra emelve, nagy lelkesedés között a fötérnen körül hordozták.

Ezalatt az elnök és a küldöttség a jegyzőkönyv szerkesztésével foglalkozott; a munkával csak esteli negyed nyolcz órakor lett készen. Ezután Bunyevacz Károly egy küldöttség élén felkerde a megválasztott képviselőt, hogy a mandatumot a városházánál vegye át. Erre megindult a menet s vállain vivő jelöltjét. A városházánál a választási elnök elmondott szép beszéde után a jelölt a mandatumot átvette, s egy rögtönzött gyönyörű beszéddel köszöntö meg a kitüntetés. Beszéde, roppant tetszést keltett, a beszéd és az előadás méltán megfelelt a nap dicsőségének.

Este a jelölt tisztelőire a választók fájllyas menetet rendeztek, s a város főbb utczái pedig ki voltak világítva.

Igy folyt le az érdekes képviselői választás, a melynél Beodra községe minden tekintetben kitelt magáért, Török-Becse városa s annak egyes polgárai fáradszóna buzgalmának köszönhető, hogy a dicsőség a városé maradt.

Kis-Ösz, (Gottlob) aug. 26.

Tek. szerkesztő ur!

Engedje meg, t. szerkesztő ur, hogy egy eseményt hozzak a nyilvánosság elé, mely bár nem bír világhírű nevezetességgel, mégis megérdemli, hogy becses lapjában közlésesék. F. hó 24-én Nákófalván, a Petz-féle táncz helyiségben tánczizgalom volt. E mulatság lefolyásáról akarok néhány szót szólni.

Valóban ritkaság, midőn mi falusiak, távol a mindig vig városoktól, néha-néha szintén eljuthatunk egy oly fesztelen s oly kitünően rendezett mulatságra, a minő a náköfalvai volt. Az érdem kiváló része e tekintetben a főrendezőket, Fuchs István, műegyetemi hallgató s Bohus Elek segédjegyző urakat illeti, kik teljes erejükkel azon voltak, hogy a bár csekély számú, de válogatott közönség igényeit kielégítsék, a mint tökéletesen ki is elégtettek. Fogadják ez urak elismerésünket.

Szép hölgyeket sem volt hiány. Ott volt a bájos, szeretetre méltó s kitünő műveltségű Fuchs Margit kisasszony, — a mulatság királynéja; ott voltak továbbá Angner Janka, Naszády Teréz stb. stb. kisasszonyok, kiket az összegyűlt fiatal emberek ugyancsak megforgattak. Még hajnali öt óra után is csak úgy harsogott a bölcselel csárdás:

„Búra-búra búbanatra születtem“ s jarták egész kivilágos-kiviradig, a mi legnagyobb tanujele annak, hogy mily kitünően sikerült a mulatság. Igénytelen soraimat azal záróm be, hogy: adja az ég, hogy még több ily kellemes estét tölthessünk a vendégszerelő náköfalviak körében!

Fogadják t. szerkesztő ur nagybecsűlésem kifejezését. G—sz J—f.

HIRHARANG.

* Közigazgatási bizottság. Megyénk közigazgatási bizottsága jövő havi rendes ülését szeptember 9-én délelőtti 10 órakor tartja a megyeház termében.

* Katonai előfogatok. Megyénket is azon sors érte, hogy a közös hadseregnek Boszniában működő hadosztályai számára szükségelt éllelmi szerek utanszállítására előfo-

gatókat kellett kiállítani. A kormánytól azon utasítás érkezett, hogy a mennyiben lehetséges, a szükséges fuvarok önkéntes vállalkozás útján állítsanak elő, mely esetben a fuvaros és lovai teljes ellátásban részesülnek s ezenkívül naponként minden fuvarért 4 forint napibé fizetetik, de ha a szükséges fuvarmennyiség önkéntes vállalkozás útján előállítható nem lenne, ez esetben az előfogatok hivatalból ki- rendelőndők, mely esetben az előfogatos és lovai teljes ellátásban részesülnek és az előfogatos 2 frt. napibé kap, s az így kirendelt előfogatok mihamarabb felváltatni fognak; a teljes ellátás mindkét esetben áll: a lovak számára a teljes terményrészelekből, a fuvaros vagy előfogatos részére pedig a megkivántató kenyérmennyiségből és naponként fejenként 40 krajczár ételmezei általányból. — Tagadhatlan, hogy ezen rendszabály a mezei gazdákat, kik jelenleg a nyomtatással elfoglaltak, súlyosan érinti, de mindamellett a kormány eljárását helyeselnünk kell, mert ha bármi okból, bárkinek mulasztásából is a hadsereg élelmezése fenakadást szenvedett, a kormány kötelessége arról gondoskodni, hogy a távolban oroszlan bátor- sággal küzdő hazánkfiak a rossz időjárás és ezer nehézségek mellett legalább az éhezést kinyújnak kitéve ne legyenek és hogy a hadsereg kellő élelmezés hiányában minden hősiessége mellett valamely catastropha áldozatává ne legyen, igazolva látjuk tehát a kormány eljárását a viszonyok rendkívüliségénél fogva, de igazolja azt a régi szokás is, hazánk a francia háborúk alatt is az alkotmány áldásainak örveit és ime az öregek még emlékeznek reá, hogy háború idején díjazás nélkül és csupán ellátás mellett 6—8 hétig kellett előfogati szolgálókat teljesíteniök s fuvar- jaikkal a hadsereg után mentek egész Németországban keresztül. Midőn a szükségelt fuvarok kiállítására vonatkozó kormányrendelet leérkezett, meggyéknek derék alispánja nem habozott egy percig sem megtenni azt, mit hazafias érzelme neki sugalt, és azonnal egész erély- llyel meglette a szükséges intézkedéseket, melyeket már eddig is siker koronázott, mert a Bródva szánt fuvarmennyiség (közöttük sok önkéntes fuvaros) f. hó 27-én Titeleből teljes számmal megindult Radoszavljevitsz szolgabíró vezetésé alatt, ezek között vannak a nagybecskereki fuvarosok is; Nagy-Becskerek város Kulifay Lajos polgármesternek tapintatos el- járása, Kupuszarovits Miklós, Popovits-Pecz Sándor, Bottka Géza és Annau Adám, itteni birtokosok hazafias és áldozatkész kezdemő- nyezése folytán, mind önkéntes fuvarokat állí- tott. A Vinkovczére szánt fuvarmennyiség f. hó 31-én indul 3 csapatban Csököröl, T.-Becseröl és Nagy-Becskerekéről, Issekutz szolgabíró, Zecha és Tabakovits segédszolgabírák veze- tése alatt, s azon reményünknek adunk kife- jezést, hogy ezen fuvarok is teljes számmal ki fognak állíttatni, s a megye többi járásainak szolgabírái és községei is úgy mint a vég- vidékiek meg fognak felelni annak, a mivel Felsőcséreg királyunk szolgálatában saját vitéz honfiaink előzadhatlan érdekének tartoz- nak. — Még meg kell jegyeznünk, hogy a fuvarcsapatokat vezető szolgabírák, az utközben a fuvarosoknak adandó előlegekre szükséges megfelelő pénzüsszegekkel a kor- mány részéről ellátatnak, s hogy a fuvarosok és lovaik számára Péterváradon 4 napra való terményadagok és kenyér készletben tartatnak.

* Tanodai értesítés. A nagy-kikindai gymnasiummal az 1878/9. tanévvel a második osztály és megnyílik. A beiratások, felvételi, pótl- és javító-vizsgálatok augusztus hó két utolsó, és szeptember hó két első napján tartatnak. A rendszer előadások már szeptember 3-án kezdődnek. Felkértnek tehát az érdek- lett szülők és gyámok, hogy gyermekeiket és gyámoltjaikat a kitűzött időre személyesen vagy meghatalmazottjok kíséretében legyenek szívesek az igazgatóságnál bejelenteni. — Az igazgatóság.

* Névnapi tisztelgés. Köztisztelvényben álló erélyes szolgabíránkat, Bakalovich Ágostont, névnapi alkalmával a kerület községei- nek előjárói felkeresték, s kifejezték adva szeretetüknek és ragaszkodásuknak, mellyel

személye irányában viseltetnek. Ugyancsak ez alkalommal Bega-Szent-György községe egy értékes írószközzel tisztelte meg. Bakalovich szolgabíránk mindenesetre büszke lehet arra, hogy kerületében, de azon kívül is, mily nép- szerűségnek örvend. Mi is részünkről azt kívánjuk, hogy sokáig éljen a megye s annak kerülete javára!

* Német színház. Szeptember 1-től ismét német színházunk lesz; minő társasága van, honnan jó, az előleges jelentés elhallgatja.

Halálozás. Mazúr Sándor, köztisztelvényben álló adófelügyelőnk sulyos csapás érte. Elvesztette gyermekei édes jó anyját, elvesztette kedves hites társát, mivel oly szerencsés és boldog házasságban élt. Temetése roppant számú közönség jelenlétében ment véghez. Nyugodjanak a hű nő és jó anyja porai bé- kében! A kiadott gyászjelentés következőleg szól: Mazúr Sándor, kir. adófelügyelő saját, egy gyermekeinek Mazúr Aranka férjesült Graff Szilárdné, Atilla, Jolánta, Sarolta, László, Viola, Fanni, Vidorka és Anna, nemkülönbön számos rokonai nevében, mélyen szomorodott szívvel jelenti hőszeretett kedves nejének, illetve édes anyjának Mazúr, született Preneszill Annának, élete 41-ik, boldog házassága 22-ik évében, sulyos betegség után 1878. évi augusztus hó 24-én d. u. 2 órakor be- következett gyászos kimúltát. A fejletheten drága halott hült tetemei Amerika kulvárosi Gyorgyevits-féle házban levő lakásból f. hó 25-én, d. u. 5 órakor fognak r. k. szertartás szerint, a helybeli r. k. sirkertben örök nyugalomra letéttetni. Az engesztelő szent mise- áldozat pedig folyó hó 26-án délelőtti 10 órakor fog a helybeli r. k. egyházbán az egkek Urának bemutattni. Áldás s béke hamvaira! Nagy-Becskereken, 1878. évi aug. hó 24-én.

* Nyilvános köszönet. Alólirott gyászba borult anyátlan árváival mindazon tisztelt gyász vendégeknek, kik szeretett és elfelejtethetlen halottunk mai nap történet eltakarítása alkalmával megjelenésük által ennek az utolsó tiszteletet megadni szívesek voltak, mélyen sebzett keblünkből eredő legőszintébb köszö- nünket kijelentvén, egyben kérjük a gondvi- selést, hogy hasonló véghetetlen csapástól mindnyáit megóvni kegyeskedjék! N.-Becskerek, 1878. évi augusztus 25-én. Mazúr Sándor, kir. adófelügyelő.

* Valahára megszületett. Városunk ugynevezett tengeri kigyója valahára megér- kezett ugyan és a Temesvár és Nagy- Becskerek között közeledekő begai kis csa- vargózós szeptember 1-én kezd meg utját. — Az állóhid már készen van, s így lehetet- len, hogy az annyiszor említett hajókázás ez alkalommal is elmaradjon.

* Klein Lipót, helybeli kereskedő, ide- gen földön megszöcsült katonáink részére Salvator János herczeg czimére 25 kilogramm tépést küldött Travnikba, mely nemes tettet, mint halljuk, számos család fogja követni.

* Kedden nyitott meg a piaristák restaurált temploma ünnepélyes misével, melyre a műkedvelők zenekara, Steinbachné ő nagysága és Mangold úr szolo-éneke nagy közönséget vonzott. Ugyancsak e templom márványfal való kikövezésére jövő hóban műkedvelői színi előadás tartatik.

* A budapesti népszínházban mult vasárnap volt az ezredik előadás, mely alkalommal a „Sárga csikó“ népszínmű került színrre Soldsosné szereplésével.

* Török-Becsen a nögyelet az oltani behívottak családjai részére száz forintot sza- vazott meg és gyűjtést rendezett, mely, hogy szép eredményt fog fölmutatni, a becsiek ál- dozatközségénél fogva, kik a társadalmi téren már oly sok szépet, pl. egy két ezer kőtrete menő könyvtárt létesítettek, kétségtelen.

* Petőfy diszkidása. Mehner Vilmos, jónévű kiadónk által kiadott Petőfy diszkidá- sának 13., 14., 15. és 16-ik füzeté megjelent. — Ajánljuk e gyönyörű illusztrációkkal ellá- tott füzeteket olvasóink becses figyelmébe.

* A sultán egy új rendet, az ugyneve- zett jótékonsági rendet alapította, mely mind- két nembeli idegeneknek ép úgy mint otto- mánoknak adományoztatik. A rendjel három fokozatú.

H I R D E T É S E K.

123. sz. 1878.

(132—2.2)

Iskolai értesítés.

A helybeli közs. iskolaszék határozata folytán értesítettnek a szülők, gyámok vagy gazdák, hogy a községi iskolánál a beiratások f. é. szeptember 1—8-ig d. e. 8—12 óráig a róm. kath. templom melletti leány-iskolában fognak eszközöltetni; minélfogva fel- hivatnak, hogy ezen idő alatt gyermeiket még pedig a 6—12 éveseket a mindennapi, a 13—15 éveseket pedig az ismétlő (vasárnapi) iskolába a fent jelzett napokon beiratni kötelességüknek tartásuk, különben az alább kitett népiszkolai törvény 4. §-a értelmében fog- nak büntettetni.

A tandij 1 o. é. frt. — beiratási díj 25 kr., mely összeg a beiratási helyen fizetendő; megjegyeztetik azonban, hogy a kik a fenti összeget a beiratás alkalmával nem fizethetik, szintén beiratnak s az összeg év közben leendő fizetendő. — Azon szegény szülők gyer- mekei pedig, kik a városi kapitányi hivatal által kiállított bélyegtelen bizonyítványtal szegénységüket igazolják, a tandij fizetés alól felmentetnek.

A szülők, gyámok, gazdák vagy iparosok bővebbi

felvilágosításául szolgáljanak a népoktatási törvény ide vonatkozó szakaszai, u. m.:

1. §. Minden szülő vagy gyám, ide értve azokat is, kiknek házában gyermekek mint mestertanítványok (inasok) vagy házi szolgák tartatnak, kötelesek gyer- mekeiket vagy gyámoltjaikat (ha nevelésokról a háznál vagy magán-tanítványok nem gondoskodnak) nyil- vános iskolába járattni, életidejük 6-ik évének betölté- sétől egész a 12-ik, illetőleg 15-ik év betöltéséig.

2. §. Azonban a testileg vagy szellemileg gyenge gyermekek, a tisztí orvos bizonyítására, az iskolaszék (117. §.) rövidebb vagy hosszab időre fölmentheti az iskolába járás kötelessége alól.

4. §. Ha a szülő (gyám vagy gazda) a tankötele- zett növendéket az iskolától visszatartja: ebbeli köte- lességének teljesítésére komolyan figyelmeztetendő. És ha az e célra szolgálható erkölcsi eszközök felhasz- nálása sikertelennek bizonyulna be, s a tankötelezett növendék az iskolától továbbra is visszatartatnék: a kötelességét ekként teljesíteni nem akaró szülő (gyám vagy gazda) első ízben 50 kr-ra, második ízben 1 frtra, harmadik ízben 2 forintra, negyedik ízben 4 forintra büntetettessék az iskolai pénztár javára. Sőt ha még ezen négyeszeri büntetés sem térítendő a szülőt (gazdát vagy

gyámot) kötelességének teljesítésére: akkor az illető iskolaszék erről a felsőbb iskolai hatóságnál jelentést tesz, mely aztán az iskolától visszatartott tanköteles gyermek számára a községi hatóságnál külön gyám rendelkezést is szorgalmazhatja.

5. §. A mulasztást igazoló esetek a közoktatási minister által kiadandó rendeletben állapítatnak meg.

6. §. A szülőknek és gyámoknak szabadságukban áll gyermekeiket háznál, vagy bármily vallásu magán- és nyilvános intézetben, ugyszintén más helyiségben levő tanítványban neveltetni.

Erről azonban a szülők vagy gyámok a helybeli iskolai széknek bélyegmentes bizonyítványt tartoznak előmutatni; valamint az illető iskolai hatóságok is kö- telesek ügyelni, hogy az ily gyermekek legalább is oly oktatásban részesüljenek, minőt a törvény szerint be- rendezett nyilvános elemi népiszkolában nyerhetnének és a kötelezett évek tartamát tanítottassanak.

7. §. A háznál tanult növendékek kötelesek éven- ként vizsgát tenni le valamely megfelelő nyilvános tanítványt illető tanítói előtt.

N.-Becskereken, 1878. évi augusztus 22-én.

Váry Mihály, iskolaszéki jegyző.

Kellner Ede, iskolaszéki elnök. 35*

Arverési hirdmény.

A módosi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a cs. kir. szab. ált. osztrák földhitelezet végrehajtónak Fritz András verseczi lakos mint gyám által képviselt k. báró Radossevich Tivadar és Radossevich Lajos végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében a Velika grédei 118. sz. tjkben 1-4. sor-szám alatt, egy a Neuzina község 401. sz. tjkben 1-30. sor-szám alatt foglalt 250,000 valóságos ezüst frtra becsült birtok az azon fekvő 24. öszs.-számu haz. udvar, kert, szántóföldek, legelő, rét s tartozékai az 1878. évi október 21-ik napján délelőtt 10 órakor mint első, és november 21-ik napján délelőtt 10 órakor mint második határidőben, a h.-neuzinai község házbán megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladati fog u. m.:

- 1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kizűzött birtok nem, a másodiknál pedig o. é. 130,000 valóságos ezüst frton alól eladati nem fog.
2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 25,000 ft. készpénzben, vagy állampapírokban, vagy a cs. kir. szab. ált. osztrák földhitelezet zálogleveleiben a hivatalosan jegyzett földhitelem szerint a kikűzött kezéhez letenni.
3-ször. Vevő köteles az árverés napjától számítandó 4 hét lefolyása alatt igazolni, hogy a cs. kir. szab. ált. osztr. földhitelezet követelések járulékaival együtt teljesen fedezte, vagy pedig hogy a tőke, hatralék, kamat és mellék-járulékok lefizetése mellett a kölcsön további megahagyására egyezkedett.
4-ször. A letett bánatpénznek egy a cs. kir. szab. oszt. földhitelezetnél tett fizetések leszámítása után fennmaradt hátralék az árverés napjával számítandó 3 hónap alatt 6% kamattal együtt a kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál lefizetendő.
5-ször. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei az időtől őt illetik.
6-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.
Az átruházási költségek vevőt terhelik.
7-ször. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekeltek felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni, és csupán egy határidőnek kizűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladati fog.
Felhivatnak azok, kik az árverésre kizűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. járásbíró telekkönyvi osztályánál nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.
Végre felszólítanak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. bíróság székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben Zsirós József módosi ügyvéd, mint hivatalból ki-nevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.
Kelt Módoson a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál 1878. évi július 23-án.

252. sz. b. v. 1878. (122-3.3)

II. árverési hirdmény.

A n.-becskereki tek. kir. tszéknek 4802/1876. sz. p. végzése folytán, Iblonczky Jánosnak, Vlaskalin Uros elleni 240 ft. 98 kr. és jár. kielégítése tárgyában mai napra kizűzött árverés sikertelenül fogantositatván, közhírré tétetik: hogy a lefoglalt ingók és a franyovai községben „Erivája“ dűllőben Vlaskalin Gigu és Türk Vilmos szomszédok közt fekvő 2 hold 900 □-ól überlandialis föld f. é. szeptember 3-án d. e. 10 órakor, a pancsovai község házbán esetleg becsáron alul is el fog adati.
Kelt T.-Becsén, 1878. évi augusztus 2-án.

Rankovits István, kir. bir. végrehajtó.

2760. sz. k. 1878. (133-3.2)

Hirdmény.

Több eset fordult elő, miként olyan elizenhaini lakosok, a kik a községből az 1876-ki árviz után, tetemes községi adózás hátrahagyásával eltávozván, birtokaikat

vagy örök áron eladták vagy pedig kihaszonbérleték, a nélkül, hogy a birtok után fennmaradt községi adózások és természetben ledolgozandó terhes kötelezettségek iránt intézkedtek volna.

Azon körülménynél fogva, hogy az ottani földbirtok után jelentékeny természetbeni töltési munka teljesítendő, s továbbá tekintve azt, hogy az ottani birtok még telekkönyvezve nincsen, a község magának telekkönyvi feljegyzések által biztosítékot nem szerezhet, ennél fogva figyelmeztetnek mindazok, a kik elizenhaini határban birtokot örökáron vagy pedig bizonyos évekre haszonbérbe venni szándékoznak, az erre vonatkozó szerződések megkötése előtt okvetlen a községi előjárásnál jelentkezni kötelesek, mert ellenkező esetben az ilyes birtok a vevő, illetve haszonbérletnek át nem fog adati.

Nagy-Becsereken, 1878. évi augusztus 8-án.

Bakalovich Ágost, szolgabíró.

2760. sz. k. 1878. (134-3.2)

Felhívás.

Elizenhain községe, községi ügyeit, jelesen olyan elhagyott telkekre nézve, a melyek gazdátlanul parlagon hevernek, rendezni kívánván, eziránt már több ízben intézetelt is előjárásoga által az egyes ottani s most különböző helyekre telepedett birtokosokhoz felhívásokat, azonban mindaddig sikertelenül.

A jelenlegi állapot pedig továbbra türethető nem lévén, ez okvetlen rendezendő, ennél fogva ezennel e tárgynak elintézésére f. é. szeptember 15-nek reggeli 10 órájára községi közgyűlés hirdetik, a melyre minden egyes elizenhaini birtokos megidézetik azzal, hogy vagy személyesen vagy szabályszerű meghatalmazással ellátott képviselője által megjelenjen, mert különben elmaradása esetén is meg fog az intézkedés történni, jelesen az elmaradottakra nézve megjegyzetik, hogy birtokaikat a község fogja kezelni alá venni.

Nagy-Becsereken, 1878. évi augusztus 8-án.

Bakalovich Ágost, szolgabíró.

3018. sz. (136-3.1)

Pályázat.

Elhalálozás folytán Magyar Czernyán a község jegyzői állomás megürülvén, ennek az 1871. évi XVIII. t. cz. VI. fejezetének 83. §-a értelmében választás utján leendő betöltésére a határidő f. é. október 24-én reggeli 10 órára Magyar Czernya községe község házbán ezennel kiütetik.

Felhivatnak mindazon pályázni szándékozók, kik az 1871. évi XXIII. t. cz. 74. §-a szerint a jegyzői szigorlatot Torontálmegye szakbizottsága előtt letették s a hivatalos magyar nyelvet teljesen bírják, hogy kellőleg felszerelt folyamodvényaikat a fent kitett határidőt megelőző napig alulirt szolgabíróságnál benyújtsák.

Az ez állomással összekötött fizetés és illetmények a következők:

- 1. Évi fizetés készpénzben 400 ft.
2. 25 méter máza tiszta buza.
3. 5 öl (2 öl széles és 2 öl magasan rakott) fűteni való buzaszalma.
4. Szabad lakás a hozzá tartozó kert és udvarral, úgy szinte 600 □-ól szőlőföld ingyenes élvezete.

5. 8 hold szántó és egy lánch hereföld a fennálló haszonbér lefizetése mellett.

6. 5 méter máza szemes tavaszi gabona a malom számadás készítéseért.

7. A magán felek irányában teljesítendő munkálatokért a képviselő testület által megállapított díjak.

Kelt a zombolyai kerületi szolgabíróságnál 1878. évi augusztus 27-én.

Belieska Béni, szolgabíró.

Licitations-Kundmachung.

Von Seite des Pädler Compsojessorats wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß am 8. September l. J., Vormittags 10 Uhr, in der Compsojessorats-Kanzlei (großem Gafthaus-Gebäude) die Realien samt dazugehörigen Einkehrwirthshaus und Fleischaushöflichkeit, so wie auch die Pädler-Adler Heiß-Weberfuhr einzeln auf drei nacheinanderfolgenden Jahren vom 1. Jänner 1879 bis inclusive 31. Dezember 1881 an den Meistbietenden im Licitationswege hintangegeben.

Schriftliche Offerte sind versiegelt bei Gefertigtem unter Beischluß von 10% Reuegeld des offerirten Betrages bis längstens 7. September l. J. einzureichen.

Die Licitationsbedingungen können täglich von 9-12 Uhr Vorm., und von 2-6 Uhr Nachmittags, entweder bei Gefertigtem, oder bei Herrn Alois Toth, Compsojessorats-Sekretär und Gemeinde-Notar in Pädé zur Einsicht genommen werden. Die Ratification des Licitationsprotokollés hält sich das Compsojessorat vor.

Pädé, am 20. August 1878.

Constantin v. Szavits, Compsojessorats-Direktor.

(135-2.1)

Értesítés.

Alulírott részéről tisztelettel kéreknek fel azon vidéki t. cz. szülőket, kik az elemi tanodába beirandó gyermekeik számára lak- és étkezési helyet keresnek, miszerint magukat — saját érdekek céljából — alulírott nál jelenteni sziveskedjenek.

N.-Becsereken, 1878. évi augusztus 16-án.

Pecz János, népiszkolai igazgató.

Berständigung.

Seitens des Gefertigten werden die geehrten Eltern der Umgebung, die für ihre, in die Elementar-Schule einzuführenden Kinder Kost und Quartier suchen, freundlichst gebeten, sich — in ihrem eigenen Interesse — bei Gefertigtem gütigst melden zu wollen.

Dr. Becskerek, am 16. August 1878.

Johann Pecz, Volksschulen-Direktor.

(131-2.2)

Vendéglő bérbeadás.

1879. évi január 1-től kezdve három egymástutáni évekre a t.-becsei nagyvendéglő haszonbérbe adandó, többi feltételeket megtudni

Maletits Jánosnál T.-Becsén.

(128-3.3)

Advertisement for MA YER-féle DAUN GYULA raktárában. Includes text: 'A legjobb és legolcsóbb TRIEUR-ek az eredeti MA YER-féle bükköny-, konkoly- és zab-osztályozógépek; kaphatók DAUN GYULA raktárában NAGY-BECSKEREKEN, szintugy csakis eredeti BACKER-féle szelelő rosták.' and an illustration of a machine.

Large advertisement for Kollarits József és Fiai. Text: 'Kollarits József és Fiai legelső kész felhívemű, vázson, asztalnémetű és szövött árny gyári raktárában...'. Includes a list of various goods and their prices.

Advertisement for Szálloda megnyitás. Text: 'Van szerencsém a t. közönséggel tudatni, miszerint „a korona szállodát“ átvettem és augusztus 1-én megnyitottam. Jó életekről és italokról, nemkülönben kényelmes berendezett vendégszobákról gondoskodva van.' Includes contact info for Frankl J., vendéglős.